

tiltalte mig i overmaade høj Grad, men Udformningen ansaa jeg for overmaade slet, og saaledes ser jeg paa det endnu: Tanken er udmærket, men den maa praktiseres paa en anden Maade. Der kan tænkes forskellige Maader, f. Eks., at vi igen oprettede Krisefonds i Arbejdsløshedskasserne, og at det offentlige gav et Tilskud dertil, men ikke en Gang det vil vistnok kunne forslaa, naar der sker et økonomisk Jordskælv som det, Krigen har betydet for os. Der maa vistnok findes andre Veje, men er der Villie til Stede til at finde andre Veje, yder jeg gerne min Medvirken dertil.

Under de Forhold hvorunder vi arbejder i Øjeblikket, tror jeg ikke, der er Anledning til at komme længere ind paa Enkeltgheder, og jeg skal derfor ligesom hidtil anbefale, at vi i et Udvalg, som det ærede 5te Medlem for 4de Kreds (Stensballe) sagde, ser at finde en passende Ordning; det glæder jeg mig til, men naturligvis ser vi maaske lidt forskelligt paa, hvorledes denne skal være.

Tvede: Ogsaa jeg skal fatte mig i størst mulig Korthed under Hensyn til, at den højtærede Indenrigsminister ikke kan være til Stede og deltage i den videre Forhandling. Det ærede 12te Medlem for 6te Kreds (Gunnar Fog-Petersen) udtalte, at jeg havde sagt, at man var gaaet for vidt med Hensyn til Bødestraffe. Dette er ikke ganske i Overensstemmelse med det, jeg udtalte. Jeg udtalte, at det tiltalte mig ikke at anvende Bødestraf i dette Forhold; jeg mente, at man skulde søge at finde en anden Maade at gaa frem paa; men at der selvfølgelig maa være foreskrevet visse Straffe, visse Bestemmelser for at faa en Lovbestemmelse overholdt, er jeg ganske enig i, og jeg henviste derfor til, at man muligvis kunde anvende Karenstiden som Regulator i dette Forhold.

Naar vi i øvrigt behandler Lovforslaget, er det jo Revisionsbestemmelsen med Hensyn til en Ændring af Dagpengene, der er Anledningen dertil. Da vi havde Sagen for i Efteraaret 1921, vilde vi bl. a. fra den Side, hvortil jeg hører, have, at Dagpengene skulde reguleres efter Tidens Forhold, men det vakte en overordentlig stærk Modstand fra den anden Side, og man kom da ind paa at fastsætte bestemte Beløb, 4 Kr. og 3½ Kr., men enedes saa om at indsætte en Revisionsbestemmelsen, idet man jo dog tænkte sig, at Tiderne og Forholdene kunde forandres, saaledes at Satserne maatte ændres. Dette er Grundlaget for den Revision, der nu skal finde Sted; hvorledes Satserne even-

tuelt vil blive ændret, maa vel nærmest afhænge af Udvalgets nærmere Drøftelse og Syn paa Forholdene.

Med Hensyn til Kontrollen skal jeg kun udtale, at jeg er meget vel vidende om, at der fra Partier her i Tinget var en Modvillie imod, at Kontrollkortet skulde opbevares hos Arbejdsgiveren, men det kan ikke afskære mig fra fremdeles at udtale som min Anskuelse, at dette vilde være den bedste Form for Kontrollen, og at jeg derfor ogsaa vil gøre mit til, at man kan faa denne Ordning gennemført.

Den højtærede Indenrigsminister har forstaaet mig ganske rigtigt, naar jeg talte om Ophævelse af 3die Afsnit i Loven. Jeg gaar nemlig ud fra, at for at man fra alle Sider skal kunne se med Tillid og Tilfredshed paa Arbejdsløsheds- og Arbejdsanvisningsloven, maa den føres tilbage til det rent forsikringsmæssige Grundlag. Jeg har ikke ment, at man skulde ophæve 3die Afsnit for at vende tilbage til den Række af ekstraordinære Bevillinger, som vi havde i den sidste Periode af Verdenskrigen. Jeg henviste jo ogsaa til, at vi med det nuværende Medlemsantal og Pristal kunde komme op paa mere end det dobbelte af den højeste Udgift inden Krigen, og den Gang havde vi dog Penge nok til Raadighed. At der, som det ærede 13de tingvalgte Medlem (Martin Olsen) ønskede, skulde sættes noget andet i Stedet, mente jeg ikke var nødvendigt; der kunde naturligvis ad forsikringsmæssig Vej ogsaa tænkes ydet en yderligere Støtte, men det maa alt sammen baseres paa det rationelle Princip, der ligger i Forsikringstanken: at der betales en fast Præmie, ved Siden af hvilken der ydes et Tilskud af det offentlige. Det er ud fra dette Synspunkt, jeg vil være med til at søge Loven ændret for, som jeg sagde sidst, at faa den formet paa en saadan Maade, at der kan ses med mere Tillid paa den fra alle Sider i Samfundet.

Gunnar Fog-Petersen: Ogsaa jeg vilde have sat Pris paa at se den højtærede Indenrigsminister her, naar vi drøfter indenrigsministerielle Love, men i vore Dage, da det jo er blevet saa almindeligt, baade i Litteraturen og paa den anden Vis, at man har Dobbelttilværelse og optræder udenfor sig selv, tror jeg ikke, det spiller saa stor en Rolle; den højtærede Indenrigsminister vil endda kunne være til Stede her. Desuden har man jo Rigsdagstidenden, der letter en saadan ministeriel Dobbelttilværelse meget betydeligt. Jeg tror godt, vi kan fortsætte Drøftelsen uden synderlig Hensyn til,